

[Kim Behnke]

I juni 1992 stemte de samme partier for de seks lovforslag, der udgør erhvervszonelovgivningen, og erhvervszonerne var en realitet.

Siden regeringsskiftet den 26. januar 1993 er processen med den praktiske igangsættelse af erhvervszonerne gået totalt i stå.

Spørgeren ønsker derfor ministerens svar på, hvordan ministeren vil sikre forligets gennemførelse og overholdelse.

Svar (30/6 93):

Samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for skatteministeren, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Jeg kan oplyse, at erhvervszonelovgivningen af 24. juni 1992 består af seks love. Tre af lovenes ikrafttræden var betinget af notifikation i EF. Denne notifikation var derfor et helt naturligt og nødvendigt vilkår i forbindelse med det forlig, der den 8. maj 1992 blev indgået mellem seks partier om oprettelse af erhvervszoner.

Den 17. februar 1993 godkendte EF-Kommissionen erhvervszoneordningen. Det skete dog på sådanne betingelser, at det vil være nødvendigt med en lovændring, før ordningen kan sættes i kraft.

På et møde mellem regeringen og de seks forligspartier den 24. marts 1993 blev det drøftet, hvilke ændringer notifikationen ville medføre for at leve op til vore EF-forpligtelser. Regeringen foreslog, at de tre love, som der skulle foretages ændringer i, blev forelagt Folketinget hurtigst muligt med henblik på vedtagelse inden den 1. maj 1993.

Denne løsning tilsluttede fem af de seks forligspartier sig, idet man var enige om, at det var en løsning, som levede op til forligsaftalen mellem de seks partier.

Fremskridtspartiet var imidlertid ikke tilfreds med den foreslåede løsning. Fremskridtspartiet foreslog i stedet at udvide forliget, så forsøgsperioden blev forlænget med 1 år fra 1. januar 1995 til 1. januar 1996. Dette ville samtidig medføre en ændring i alle seks love vedrørende erhvervszoner. Begrundelsen var, at notifikationen medfører visse indskrænkninger af lovenes virkninger, og at den tid, som var medgået til notifikationen, havde forkortet forsøgsperioden.

Regeringen kunne selvsagt ikke acceptere dette forslag, der ved at stille krav om ændrin-

ger, der går ud over forligsaftalen, bryder de normale spilleregler for forlig.

Fremskridtspartiet har i en henvendelse den 21. april 1993 gentaget sit forslag. Skatteministeren har i et svar den 6. maj fastholdt, at regeringen er parat til at fremsætte de tre lovforslag med de ændringer, der følger af notifikationen, så snart Fremskridtspartiet måtte erklære sig enig heri. Industriministeren har også tilkendegivet dette under samråd i Folketingets Erhvervsudvalg den 1. juni 1993.

Regeringen har således hele tiden været indstillet på til fulde at opfylde forliget om oprettelse af erhvervszoner.«

Spm. nr. S 1026

Til *miljøministeren* (23/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at det er korrekt, når mange kommuner kræver forudbetaling af kloakbidrag til kloakprojekter, der først igangsættes flere år efter?«

Begrundelse

Mange kommuner opkræver kloakbidrag hos ejendomsjere i op til 2 år, før det konkrete kloakeringsprojekt igangsættes. Det ønskes oplyst, om ministeren finder denne handlemåde korrekt.

Svar (2/7 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

For kommuner, som ikke inden den 1. januar 1993 havde udarbejdet betalingsvedtægter efter betalingsvedtægtsloven, har betaling af tilslutningsbidrag været reguleret af miljøbeskyttelseslovens § 27. Efter denne bestemmelse har der været adgang til at opkræve kloakbidrag forskudsvis.

I kommuner med betalingsvedtægter, der er udarbejdet efter betalingsvedtægtsloven, forfalder tilslutningsbidraget først, når ejendommen tilsluttes eller kan tilsluttes spildevandsanlægget.

Spm. nr. S 1039

Til *industriministeren* (25/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Er ministeren enig med formanden for CO-Industri, Max Bæhring, når han i Børsen den